

lučiechu kopími, nikoli jich nemuožechu raniti, avšak mnoho jich zbili sú a druzí vešli sú do jezera. A když bieše druhé nočnie bdienie, rychle prišli sú k nim berani bieli, větší nežli býkové, s velikým řváním a třesúce šijemi svými na ně. Ale rytieři přitekše na ně, vzchopivše je na své oštěpy, i zbichu je.

*Tuto divoké ženy a vepřové vyběhli sú na vojsko úprkem.
Kapitola 87. |*

266b₁ Potom přitekly sú svině divoké divné velikosti, jichžto kly
10 na loket biechu vzdělí, a s nimi lidé divocí a ženy biechu
přimiešeny a každý z nich jmějieše šest ruk, s nimižto
potkavše se rytieři, na osidla schytavše, i zbichu je. Teskliv
bieše Alexander i všechno jeho vojsko. Tehdy přikáza,
15 aby zažhli ohně podlé jezera. Potom přijide k nim hovado
velmi veliké, silnějšíe nežli slon, a bieše podobno k koni
a bieše hlava jeho veliká a na čele jeho rohové, a to hovado
slovieše jazykem indičským odentetiranus. A prvé nežli poče
píti z jezera, i přiteče na ně vojsko. Ale Alexander sem
20 i tam běhaje, svých rytieřiuov posilováše. A to hovado přelité
zamordovalo osm a dvaceti rytieřiuov a potom je zabi-
chu.

*Tuto myši a netopýřové vyšedše, i jediechu těla mrtvá.
Kapitola 88.*

25 Potom vyjidechu z toho třtie myši veliké jako lišky a je-
diechu těla mrtvých, a kterékoli zvieře uzřely, hned jest
umřelo. Ale jich uhryzenie nižádnému ani lidem neškodilo.
Tu také počechu netopýřové létati jako holubové, jichžto
zuby biechu jako člověčie, a je tepiechu a rytieře také
266b₂ v tvář, jedněm otečechu nosy, druhým uši, / některým oči,
30 rozličně je ranichu. A když se blížeše ke dni, přiletěchu
ptáci velicí jakožto supové, barvy červené, majíce nohy
a pysky červené a černé, ale neškodichu jim. A obsedše

vešken břeh jezerní, vytáháchu z jezera ryby a je přede
všemi jedli sú.

*Tuto Alexander, opustiv nebezpečná místa,
i přijede do krajin luktuanských.
Kapitola 89.*

Potom hnuv vojskem Alexander, opustiv místa ne-
bezpečná, i přijede do krajin luktuanských, jenž mají hoj-
nost zlata. Ale ti lidé té země milostivě jej přijechu a mnoho
sú jemu pohodlé učinili. I přeby tu dní třidceti. A biechu
tu lidé, ješto slovú Seres. Stromové tu mějiechu listie 10
jakožto bavlnu, jenžto lidé ji sbieráchu. Ale rytieři Alexand-
rovi biechu udatnější pro vítězství, jenž sú měli nad hovady
a nad zviefaty.

*Tuto Alexander měl jest opět boj
s Porrem Indičským a zabil jej.
Kapitola 90.*

Potom hnuv Alexander vojskem, i přitrže k městu, kdežto
Porrus s svým vojskem ležieše. Tehdy Alexander zjednav
roty, stáše na svém koni Bucifalovi, a vytek přede všemi,
i káza trúbiti u vojenské trúby a tak poče mužsky bojovati 20
i padáchu Indičští v boji. A uzřev to / Porrus, ano jeho
hynú, stal jest přede všemi a velikým hlasem vece: „Ale-
xandře, neslušieť cesařovi tak nadarmo hubiti lidu svého,
ale sám sebu má boj počieti a skonati. Stuoj lid tvój s jedné
strany a muoj s druhé strany a my sami bojujme. A jestliže 25
mě přemuožeš, budu tobě poddán. Pakli ty v mú rukú za-
hyneš, lid tvój k mému lidu buď přivinut.“ A to jest proto
řekl, tupě postavu jeho pro malost života jeho, nebo
Alexandrova postava bieše tří loktuov zvýší, ale Porrus
ufaje výsosti těla svého, jenž bieše pěti loktuov zvýší, že 30
by Alexandra tudy přemohl. To uslyšev Alexander, ra-
dostně k tomu svolil jest. A ihned přestachu bojovati obě

vojště. Tehdy oba krále počechu s sebou převelmi bojovati ukrutně, jeden před druhým postúpiti nechtieše. Tehdy v tu chvíli rytieři Porrovi vysokými hlasy počechu volati. Uslyšev Porrus křik svých rytieřuo, chtě zvědět, co by to
5 bylo, i obrátí svú tvář k nim, a hned Alexander uhlédav to, i přiskočiv k němu, oběma rukama sebrav sílu, udeří mečem v hlavu jeho a hned jej zabi. Ale uzřevše to Indičští, počechu s Macedonskými ukrutně bojovati, jimžto vece Alexander: „Biedníci, jenžto po smrti krále vašeho usilujete
267a₂ 10 bojovati, i zdali nevíte, / že kdež zprávec není, vešken lid jest roztržen?“ Odpověděchu jemu a řkúce: „Lépe jest nám mužsky bojovati a na poli zahynúti nežli vidět záhubu lidu svého, abychom sbožie i vlasti byli oblúpeni.“ Jimžto vece Alexander: „Boj váš přestaň a svobodu mějte a do
15 svých obydlí navraťte se veseli, nebo zajisté ižádneho bezprávie od nás nebudete trpět, neb ste se mužsky bránili.“ Tehdy Indičští povrhše bran svú, počechu Alexandra jakožto boha chváliti. Ale Alexander rozbiv tu stany, učini oběti vítězné bohóm a prikáza, aby těla zbitých byla pochována. Ale tělo krále Porra poctivě jest pochoval v hrobě.
20

*Tuto Alexander přitřhl jest k Sidrachóm, té vlasti.
Kapitola 91. sequitur.*

Odtud pohnuv Alexander vojskem, přitřhl jest k Sidrachóm, ale Sidrachové sú zajisté lidé, v jichžto mysli ižádna
25 pýcha nepanuje. Také slovú Cirozofisté, tiť nebojují ani se vadie. Nazí chodie, měst nemají, ale v chalupách a v jeskyních horních přebývají. A když uslyšechu o přijezdu Alexandrovu, poslachu k němu list takto vznčí.
30

*Tuto Sidrachové piší list Alexandrovi.
Kapitola 92.*

Porušení Cirozofisté člověku Alexandrovi pišeme. Slyšeli sme, že na nás táhneš s vojskem, jemužto se divíme, nebo

na nás nic / nebudeš moci mieti ani vyválet, nebo poňavadž
267b₁ nic nemáme, jedno čím svá těla živíme. Co od nás vezmeš, ač budeš chtieti proti nám válet, věda, že naše obyčejné sprostnosti nikoli neopustíme?

*Tuto Alexander přijel jest k nim u pokoji.
Kapitola 93.*

Přečet Alexander jich list, posla k nim a řka, že k nim jede u pokoji. A příjev k nim a spatřiv, ani chodie nazí a bydlejí v jeskyních a v katrčích, ale syni a ženy zvláště
10 chodie za dobyt看, otáza jich a řka: „Máte-li hroby?“ Ale oni ukázavše katrče a jeskyně, v nichžto bydlěchu, vecechu: „Tuto po vše časy bydlíme.“ Potom jim vece Alexander: „Proste, cožkoli chcete ode mne, a dám vám.“ Oni vecechu: „Daj nám nesmrtedlnost, neb nic jiného nežádáme.“ Odpovědě Alexander: „Poňavadž sem sám
15 smrtedlný, nemohuť vám nesmrtedlnosti dát.“ Ale oni vecechu: „Biedníče, poňavadž se pravíš smrtedlným býti, proč sem i tam tčkáš a tak veliké nešlechetnosti pášeš, nebo to všecko od svrchovaného přezvždění jest zřiezeno?“ Odpovědě Alexander: „Neviete-li, že moře samo sebe nezarmúti, leč od větrov nočních bude pohnuto? Chtěl-li bych
20 tak u pokoji přebývati, ale jiný duch, jenž mému / duchu a smyslu panuje, a toho nám učiniti nedopúštie.“ A to řka, odjel jest, nechav jich u pokoji.
267b₂

*Tuto Alexander nalezl slúpy dva Herkulešova,
jeden zlatý, druhý stříbrný.
Kapitola 94.*

Jiný den hnuv vojskem, i přijede k městu, kdežto biechu slúpové Herkulešovi, jeden zlatý, druhý stříbrný. A bieše jich výsost dvanácte loket nahoru a ztlúští dvú loket.
30 Uzřev je Alexander, i káza je prodlabati, chtě zvědět, jsú-li ztřepilí. A když je prodlabachu, uzřev, že jsú ztřepilí, při-